

Mál nr. 414/2019**M og
V vegna ökutækisins A****Ágreiningur um bótaskyldu.****Gögn.**

Málskot, dags. 02.12.2019 ásamt fylgigögnum.

Bréf V, váttryggingafélags, dags. 17.12.2019 ásamt fylgigagni.

Málsatvik.

Málsatvik voru með þeim hætti að dóttir M (B) var að hjóla á reiðhjólum yfir gatnamótin Strandveg/Norðurbrú þegar ökutækinu A var ekið á hana. B slasaðist og hjólið skemmdist.

V féllst á fulla bótaskyldu vegna líkamstjóns B en helmingsbótaskyldu vegna tjóns á reiðhjólunni sökum þess að hvorki ljós né glitaugu hafi verið á reiðhjólunni þegar slysið átti sér stað. Í bréfi V er vísað til 3. mgr. 88. gr. umferðarlaga 50/1987 þar sem fram kemur að bætur fyrir tjón á munum megi lækka eða fella niður ef sá sem fyrir tjóni varð var meðvaldur að því af ásetningi eða gáleysi. Þá kemur fram að það sé nóg að sýna fram á einfalt gáleysi svo beita megi ákvæðinu. Ennfremur er vísað til 1. mgr. 4. gr. reglugerðar nr. 57/1994 um gerð og búnað reiðhjóla þar sem fram kemur að reiðhjól skulu búin rauðu þríhliða glitmerki að aftan og hvítu að framan. Á báðum hliðum fótstígs skuli vera hvít eða gul glitmerki og einnig á teinum hjólsins. Þá skuli reiðhjól sem notað sé í myrkri eða skertu skyggni vera búíð ljóskeri að framan sem lýsir hvítu eða gulu ljósi og ljóskeri að aftan sem lýsir rauðu ljósi.

Í málskotinu er farið yfir að það hafi verið byrjað að rökkva en ekki orðið dimmt. Þá hafi B verið með speglahjál sem gefi frá sér mjög sterkt endurskin sem vegi að einhverju leyti upp á móti skorti á endurskininu á hjólinu að öðru leyti. Ennfremur telur M ótvírætt að B hafi átt réttinn hvað umferðarlöggjöfina varði. M telur því að B hafi ekki verið meðvöld að tjóninu.

Álit.

Samkvæmt 5. mgr. 4. gr. laga um ökutækjetryggingar nr. 30/2019 sem tóku gildi 1. janúar 2020 (áður 3. mgr. 88. gr. umferðarlaga nr. 50/1987) má lækka eða fella niður bætur fyrir tjón á munum ef sá sem varð fyrir tjóni var meðvaldur að því af ásetningi eða gáleysi. Í málinu liggur fyrir að ökutækinu A var ekið á B þar sem hún var á hjóla á reiðhjólum. Reiðhjól B var hvorki með ljós né glitaugu eins og 1. mgr. 4. gr. reglugerðar 57/1994 kveður á um. Í lögregluskýrslu sem er frumgagn um slysið kemur fram að lýsing á vettvangi hafi ekki verið góð og að myrkur hafi verið að skella á. Í myndbandi sem fylgdi málinu sem tekið var nokkru áður en slysið varð sést að það er byrjað að rökkva. Með vísan til framangreinds verður að telja þá háttsemi að hafa ekki haft ljós og glitaugu á reiðhjólunni við þessar aðstæður vera stórkostlegt gáleysi. Með vísan til atvika allra skal M bera 1/3 hluta sakar vegna munatjónsins.

Niðurstaða.

M skal fá 2/3 hluta munatjónsins greitt úr ábyrgðartryggingu ökutækisins A hjá V.

Reykjavík, 21. janúar 2020.

Sóley Ragnarsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.